

Camera Obscura

driemaandelijks tijdschrift voor de foto & dia liefhebber

Koninklijke vtb Fotoclub Evergem
vtb Diaclub Evergem

© Jacqueline Gillis

61ste jaargang nr. 1 – april 2020

vtbkultuur.be
met een knipoog

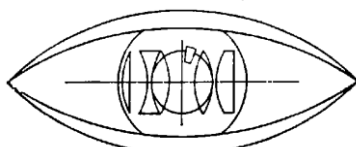

Verantwoordelijke uitgever: Freddy Hofman Pijlkruidstr 31 9032 Wondelgem

Koninklijke

OVU 8
CVB149
Belfius
IBAN BE03 0682 1455 0384
BIC GKCCBEBB

vtb

Fotoclub

Evergem

Website: www.fotoclubevergem.xara.hosting/index.htm
Facebook: <https://www.facebook.com/VTBFOTOEVERGEM/>

VOORZITTER	ERE ONDERVOORZITTER	SECRETARIS	PENNINGMEESTER	PUBLIC-RELATIONS
Freddy Hofman Pijlkruidstraat 31 9032 Wondelgem 09/2268563 freddy.hofman @telenet.be	Jos Van den Hende Antwerpsestwg 774B 9040 St. Amandsberg 09/2252750	Chris Vanden Bunder E. Ronsestraat 45 9041 Oostakker 09/2514823 christiaan.vandenbunder @skynet.be	Christine Van de Velde	Koen Andries Droogte 78 9940 Evergem 09/3577859 Fotografieandries @gmail.com

Disclaimer.

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of gereproduceerd op eender welke wijze, zonder de uitdrukkelijke toestemming van de auteur(s) en/of de redactie.

Activiteitenkalender

Afgelast	Bezoek Stefaan Van Fleteren	Vrijdag 15/5/2020	Fotobespreking
Uitgesteld	Fototentoonstelling: Digiprojectie	Zaterdag 16/5/2020	Bezoek Museum Axel
Uitgesteld	Fototentoonstelling: opstellen	Vrijdag 22/5/2020	Fotobespreking ???
Uitgesteld	Fototentoonstelling: opstellen	Zaterdag 25/5/2020	Etentje Fotoclub
Uitgesteld	Fototentoonstelling: receptie 20h	Vrijdag 29/5/2020	Fotobespreking
Uitgesteld	Fototentoonstelling	Vrijdag 5/6/2020	Fotobespreking
Uitgesteld	Fototentoonstelling	Vrijdag 12/6/2020	GEEN verg. De Burggrave gesloten
Uitgesteld	Fototentoonstelling: opruiming	Vrijdag 19/6/2020	GEEN verg. De Burggrave gesloten
Vrijdag 10/4/2020	GEEN verg. De Burggrave gesloten	Vrijdag 26/6/2020	Fotobespreking
Vrijdag 17/4/2020	Fotobespreking		
Vrijdag 24/4/2020	Fotobespreking		
Vrijdag 1/5/2020	GEEN Clubvergadering		
Vrijdag 8/5/2020	Fotobespreking		

NB. Deze kalender kan aan wijzigingen onderhevig zijn.

Editoriaal.

Onder normale omstandigheden zou ik hier de laatste richtlijnen neerschrijven bij de organisatie van onze 61ste Fototentoonstelling.

Bijna alles was in gereedheid gebracht. De foto's waren klaar (ik heb wel hierover nog een eitje te pellen met sommigen onder jullie, maar dat is voor later), de sprekers uitgenodigd, Martine en Micheline waren klaar met de selectie van de hapjes, het drukwerk was ter beschikking en verstuurd. De niet-tentoongestelde foto's waren op weg naar Robert. Enfin, we waren er dus klaar voor.

Helaas werpt een agressief virus roet in het eten. We ondergaan momenteel allemaal de maatregelen die door de overheid werden getroffen, waarbij alle samenkomsten, evenementen en bezoeken voorlopig "on hold" worden gezet.

Het kwam mij dan ook raar over dat er niemand onder jullie zich de moeite heeft getroost, om op mijn bericht om alles met betrekking tot de tentoonstelling af te gelasten, ook maar enige vorm van reactie te geven. Met uitzondering van het bestuur van de club (en een clublid in verlof), maar daar had ik bijna dagelijks contact mee om de dingen georganiseerd te krijgen.

Maar het zij zo.

Ik vraag jullie toch met aandring om de gevraagde zaken stipt na te komen, zoals het opsturen naar Robert van de foto's die niet in de tentoonstelling hangen.

Ik wil namelijk klaar zijn met alles indien we onze tentoonstelling toch nog kunnen houden.

In dit verband hebben we ook niet stil gezeten. Navraag bij de verantwoordelijken van de tentoonstellingszaal leerde mij dat er, voor de periode waarin we konden reserveren en die wij op het oog hadden, er nog welgeteld één (1) weekend vrij was. Er werd dus al een nieuwe aanvraag bij het Gemeentebestuur ingediend, want het mag duidelijk zijn dat in dit geval, enige uitstel catastrofaal zou aflopen. Hiermee bedoel ik dat voor het eerst in het 61 jarig bestaan van de club er geen clubtentoonstelling zou gehouden worden.

Neem dus jullie agenda en noteer: de 61ste Tentoonstelling van de Koninklijke vtb Fotoclub Evergem zal doorgaan (zonder verdere calamiteiten)

van 19 tot en met 22 november 2020.

Dit is de week na de tentoonstelling van Progendis op dezelfde locatie.

Als we een beetje geluk hebben, mogen we de rekken die gebruikt worden in beide tentoonstellingen zelfs ter plaatse laten.

Nu we zover zijn, kunnen we niets anders dan onze 62ste tentoonstelling beginnen voorbereiden. Want dit moeten jullie beseffen. Na onze tentoonstelling in november zullen er slechts een drietal maanden overblijven om de volgende tentoonstelling op poten te krijgen. Diegenen die er zouden aan denken om in gang te schieten na de tentoonstelling, zullen dan rijkelijk te laat zijn, denk ik.

Ik dring er dus op aan om vanaf onze eerstvolgende vergadering die gepland staat voor vrijdag 17 april 2020, nieuwe foto's mee te brengen en ter beoordeling voor te leggen.

Door de huidige situatie komt niet alleen onze clubtentoonstelling te vervallen, maar ook alle andere geplande activiteiten: de tentoonstelling die we zouden opgezet hebben bij de diaprojectie (aangezien de complete Culturele 14-daagse werd geannuleerd) en het bezoek aan de fototentoonstelling van Stefaan Van Fleteren. Het OC De Burggrave is dan ook nog gesloten op 10 april zodat we elkaar ten vroegste weerzien op vrijdag 17 april.

Ik hoop dat jullie de maatregelen strikt opvolgen zodat deze crisis vlug voorbij is en niet, zoals sommige mensen, ervan overtuigd zijn dat het allemaal wel los zal lopen en doorgaan met het organiseren van lockdown feestjes of naar Nederland trekken om een pint te drinken.

Freddy

Nieuws uit Japan

Het Coronavirus in Japan

Vandaag, als ik dit schrijf is het 18 februari, precies een maand nadat het eerste geval van besmetting was bevestigd in Japan en de gevolgen ervan zijn duidelijk te merken. Ik weet niet precies hoeveel mensen hier besmet zijn in Japan, slechts een dozijn geloof ik.

Een buschauffeur en een toeristengids die een groep Chinese toeristen rondleiden in Nara zijn besmet. Aangezien het een week kan duren vooraleer de verschijnselen zichtbaar worden, namelijk een hoge koorts, waren die groep Chinese toeristen al terug vertrokken. Ook een taxichauffeur is besmet in Wakayama.

Het aantal toeristen dat hier gewoonlijk in groepen in de winkelstraten rondlopen zijn verdwenen en ook het aantal individuele bezoekers is flink verminderd. Natuurlijk, de winkels, restaurants en hotels voelen het effect. Ook op grote sportevenementen zijn er minder toeschouwers en internationale voetbalmatches zijn geannuleerd of verplaatst naar mei.

Vooral het aantal Chinese toeristen is sterk afgenomen omdat veel Chinezen niet mogen reizen vanwege de quarantaine regels. Anderen willen waarschijnlijk liever niet met een grote groep samen in een vliegtuig gaan zitten. Sinds het eerste geval van corona besmetting was bevestigd zijn ook de toeristen van Australië en Zuid-oost Aziatische landen weggebleven.

Hotels die gewoonlijk volgeboekt waren staan nu half leeg nadat veel toeristen hun reserveringen geannuleerd hebben. Zelfs museums hebben het aantal bezoekers flink zien verminderen.

Een grote zorg zijn natuurlijk de komende Olympische Spelen deze zomer. In en rond Tokio zijn er een aantal stadions gebouwd voor de Olympische Spelen en als die spelen niet zouden doorgaan zou al dat werk en geld voor niets geweest zijn.

Als die virusbesmetting epidemie voortduurt, zouden buitenlandse atleten kunnen verkiezen om thuis te blijven, liever dan hier het risico te lopen om besmet te worden. En niet alleen de atleten maar ook de buitenlandse bezoekers zouden kunnen wegblijven. Een kennis van mij die een Canadese vriend verwachtte voor het komende weekend hoorde gisteren dat hij liever niet naar Japan komt zolang die epidemie voortduurt.

In de krant vandaag las ik dat er meer dan 1600 doden zijn in China. Een Japanse man die in China woonde is ook gestorven, maar momenteel zijn er geen slachtoffers in Japan. Jullie kunnen natuurlijk de ontwikkelingen volgen op TV en wanneer je dit stukje leest in de Camera kan de situatie heel anders zijn.

Laten we maar hopen dat deze epidemie vlug voorbij is en dat er geneesmiddelen gevonden en ontwikkeld zijn.

Groeten uit Japan,

Julien

(Nvdr.: Ik ontving nog enkele updates van Julien, nadat hij mij dit artikel had doorgestuurd)

04/03/2020 11:17 (lokale tijd)

Hello Freddy,

Ik weet niet hoeveel nieuws over Japan in de Belgische kranten verschijnt of op TV maar hier is het laatste nieuws.

Er zijn op 7 maart ongeveer 280 gevallen van besmetting met het corona virus verspreidt over Japan.

De Japanse eerste minister heeft alle scholen gesloten om de leerlingen niet in gevaar te brengen en ook de meeste musea en bibliotheken zijn gesloten. Ook zijn alle sportevenementen afgelast.

Dit brengt natuurlijk een heleboel problemen met zich mee. Als kinderen niet naar school kunnen gaan moet er ook één van de ouders thuis zijn en veel werkende moeders moeten vrijaf nemen. Voor hoe lang, dat weten we niet.

Ook zijn de Japanners gaan panikeren en zijn alle maskers overal uitverkocht. Niet alleen de maskers maar ook het toiletpapier, papieren zakdoekjes en tissue papier is over al uitverkocht. Ook als er geen reden is om toiletpapier te gaan opkopen, eens dat er iemand mee begint gaan anderen het ook doen.

Onze gezin stelt het goed, dus geen zorgen.

Ik hoop dat dit op tijd komt voor de volgende Camera.

Groetjes,

Julien

05/03/2020 0:05 (lokale tijd)

Hello Freddy,

Het aantal besmette personen is intussen gegroeid to 1.000 gevallen.

Dus het virus is zich aan het verspreiden sneller dan de overheid gedacht had.

Julien

05/03/2020 3:47 (lokale tijd)

Hello Freddy,

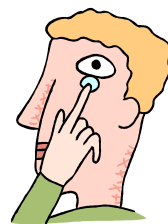
Vandaag stond er in de krant een bericht dat het Internationaal Olympisch Comité erop staat dat de Olympische Spelen 2020 in Japan zullen doorgaan. Ze beginnen op 24 juli zoals gepland en het Comité moedigt alle atleten aan om te blijven trainen voor de games.

Dit is het laatste nieuws dat ik heb.

Julien

In de voetsporen van John: Verhalen uit Fotoclubland

Lieve Blancquaert, fotografe en televisiemaker

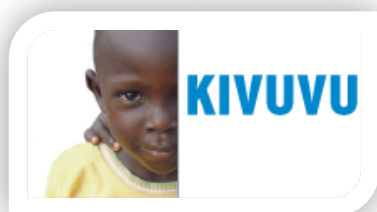
Een lezing als sluitstuk van haar universele zoektocht naar de mens en zijn rituelen, tradities en gebruiken bij grenzeloze bakens in een mensenleven: de geboorte, de liefde en de dood...

CIRCLE OF LIFE

in het polyvalente centrum 'De Zulle' aan de Botestraat in Wondelgem op 7 februari 2020

© Lieve Blancquaert

De opbrengst van de avond gaat in zijn totaliteit, naar een solidariteits-project van Kivuvu ten voordele van een weeshuis in het stadje Popokabaka in het zuidoosten van de Democratische Republiek Congo. Het overgrote deel van de bevolking leeft er onder de armoedegrens. Op zichzelf al een niet te vatten schande in deze 21ste eeuw, temeer daar de regio onnoemlijk rijk is aan bodemschatten. Macht en corruptie van een heersende klasse houden de opbrengsten ervan buiten het bereik van het volk.

De fotograaf van dienst is ene Chris Martens. Zijn foto's staan op de website en ik ben zo vrij geweest om er een aantal te 'lenen' voor dit artikel.

Als je meer wil weten over Kivuvu surf dan naar <https://www.kivuvu2013.be/>.

Grote zaal

De grote zaal op het gelijkvloers in 'De Zulle' zit ruim vóór 20 uur afgeladen vol. Belangstelling zat dus. Niet te verwonderen: Lieve Blancquaert is alom bekend als geëngageerde fotografe, mede door haar reportages op televisie.

Een voorafgaand bezoek aan haar prachtig opgezette fototentoonstelling in de Sint-Pietersabdij is bij deze lezing het referentiepunt. Voor een deskundig verslag van deze verhullende tentoonstelling door Koen verwijs ik graag naar de Camera Obscura van december 2019. De aandacht van het publiek was gewekt vanaf de eerste uitgesproken zin. Het werd muisstil. Nee, geen tekst afgelezen van een papiertje, maar een warm pleidooi 'uit het vuistje', getuigend van belangstelling, empathie en respect voor de verschillende culturen en tradities op deze planeet. Lieve's engagement werd door haar présence en haar ondubbelzinnig klare taal alleen maar benadrukt.

Arm en rijk

De kloof tussen arm en rijk is een rode draad doorheen de fotoreportages van Lieve. Het was veel lastiger, vertelde ze, om rijke mensen te benaderen dan arme: de oprit van rijke mensen is langer dan die van arme. Een duidelijke metafoor. En ook: op foto's van rijke interieurs en hun bewoners zie je ook veel meer 'vierkante meters' dan bij arme mensen. Dat is ook duidelijk!

Geboren worden

Word je geboren in een rijk nest, met een overvloed aan middelen en welvaart? Zie je het 'levenslicht' in een vrije open gemeenschap, in een omgeving zonder oorlog en bij liefdevolle ouders?

Of word je geboren in een achterafkamertje van een krottenwijk of in een rudimentair hospitaal ergens te velde op uren lopen van het dorp waar je woont? Kom je op de wereld in een oorlogsgebied, onder een dictatuur? Ben je wel gewenst? Hebben je ouders de middelen om voor jou te zorgen?

Een hemelsbreed verschil! En niemand heeft uiteraard de mogelijkheid om te kiezen waar je terecht komt... De foto's van Lieve illustreren deze volkomen tegengestelde situaties op een subtiele en vaak poëtische manier. Als zij daarenboven bij de beelden in

een ongedwongen vertelstijl toelichting geeft bij omstandigheden en haar menselijke contacten rond een opname, dan blijf je geboeid luisteren en beseft je dat haar foto's meer te 'vertellen' hebben dan je vermoedt op het eerste zicht. De werkelijkheid erachter is zoveel complexer. Er steekt meer achter en naast het beeld.

Trouwen

Trouwen is een gebeurtenis die zowat overal ter wereld op een eigen manier verloopt. En gestoeld op tradities, gebruiken en plechtigheden die in vele gevallen teruggaan tot een voorouderlijk verleden. Veelal heeft godsdienst (of bijgeloof?) hiermee te maken en die bemoeit zich graag met gedragingen en relaties tussen (meestal) twee mensen. Lieve getuigt van 'gearrangeerde' huwelijken, van kinderhuwelijken, van genitale verminkingen; ook van verbintenissen die worden aangegaan onder barre oorlogsomstandigheden, ik denk aan mensen die trouwen in vluchtelingenkampen. Lieve vertelt van grootse feesten met honderden genodigden en die dagenlang duren. Van ceremonies waarbij bruid en bruidegom elkaar niet kennen, want nooit tevoren gezien! Van groepshuwelijken met honderd bruidsparen. Van trouwfeesten 'met een hoek af': ik denk aan het paar dat poseert met de oorlogswapens

in de hand. Van 'gewone' huwelijken ergens in een arme dorpsgemeenschap, waar mensen bijna niets bezitten en met summiere middelen het feest weten te versieren.

Bij trouwen kan je niet de ondergeschiktheid van de vrouw negeren. In grote delen van de wereld toch. De fotografe ondervond hoe reëel deze nog is op vandaag in vele gemeenschappen. En religie is bij deze kwestie meestal een remmende conservatieve factor. Het kan dat al van bij de geboorte een meisje wordt aanzien als een 'last' want de familie zal bij haar huwelijk een bruidsschat moeten ophoesten. Jongens zijn ontvangers en betekenen een 'bron van inkomsten' voor het gezin. Daarenboven wordt in sommige culturen (zoals de islamitische) de vrouw nog steeds beschouwd als het 'bezit' van de man, aan wie ze moet gehoorzamen zonder eigen beslissingsrecht. Zoals het ook vroeger bij ons was: vrouw aan de haard, ten dienste van de man, kinderen baren en opvoeden. Basta! Ronduit choquerend!

Desondanks straalt het werk van Lieve ingetogenheid en respect uit voor alle tradities en gebruiken, wat ze ook zijn. De manier waarop ze haar onderwerpen benadert en de kwaliteit van haar beelden zijn hieraan niet vreemd natuurlijk.

Sterven

De dood sluit het leven af, maar maakt er inherent een deel van uit. Hoe gemeenschappen omgaan met deze onherroepelijke gebeurtenis verschilt nogal van de plek waar je zich bevindt. De wereldreiziger Lieve laat dat ook duidelijk zien middels haar foto's en het boeiende commentaar dat zij hierbij geeft. De wat terughoudende contemplatieve attitude die in het algemeen wordt aangenomen in onze contreien is wereldwijd niet algemeen verspreid. Op vele plaatsen wordt de dode 'omarmd' (soms in de letterlijke zin van het woord) en gaat men extraverter om met het levenseinde. De dode zichtbaar opbaren is hiervan de eenvoudigste uiting. Bij ons niet direct de meest gangbare gewoonte.

Er zijn plaatsen waar gedanst en gezongen wordt zoals op een feest. Waar de dode gedurende verschillende jaren wordt opgebaard in een kamer, steeds te bezoeken door iedereen. Waar het lijk wordt

opgegraven, schone kleren krijgt en mee op de foto mag. Waar de familieleden gaan picknicken bij het graf op het kerkhof. Waar lijken worden verbrand en de as wordt uitgestrooid in een heilige rivier. Waar een opa zelf zijn kleinkind toevertrouwt aan de heilige Ganges.

Religie is verstrengeld met al deze tradities. En zelfs in West-Europa drukt de Kerk nog altijd haar stempel op alles wat met de dood heeft te maken. Ondanks het libertijns denken van velen. Maar ook voor een niet-gelovige kunnen deze rituelen worden beschouwd als het erfgoed van een cultuur en van eeuwenoude tradities.

Lieve benadert dit onderwerp dan ook met een open geest en met respect voor hen die toch in iets bovennatuurlijks geloven.

Signeersessie met conclusie

Na afloop is Lieve Blancquaert ter beschikking voor het signeren van haar fotoboek **Circle of Life**. Bij deze een gebalde boodschap: "met alle liefde voor dit leven", desondanks een aanzet tot positief denken.

Boeiend, inspirerend, verhelderend, avond geslaagd!

Herman

Colombia

45ste reisvoorstelling van Rik en Jeanine.

Goed gelezen allemaal, 45ste digi-montage van onze vrienden-fotografen Henri en Jeanine Eggermont - De Vos.

Daar valt al eens wat over te schrijven vind ik.

We kennen ze al jaren als trouwe bestuursleden van de Diaclub en leden van de Fotoclub.

Elk jaar in januari kijken we uit naar de reisavond die ze organiseren. We hebben ze al in 3 verschillende zalen weten projecteren, maar één ding is elk jaar gelijk en dat is de gevulde zaal met rond de 200 bezoekers. Allen zot van een winteravond op stap met Rik en Jeanine.

We zagen al de meest uiteenlopende bestemmingen van Antartica tot Spitsbergen en alles er tussenin.

Voorzien van tekst en muziek zodat iedereen er één en ander kan van opsteken. De laatste montage was van Colombia. Een land waar nog maar weinigen onder ons zijn geweest. Een fotografie waar een visie in zit. Een mooie in beeld gebrachte indruk van het land en, begeleid met een door Jeanine ingesproken tekst, is de voorstelling af. Natuur en steden wisselen elkaar af, zo volgen we de reisroute die ze daar beleefden.

Alles wat het land te bieden heeft krijg je te zien. Indien je nog met vragen zou zitten, dan zullen onze vrienden achteraf alles haarfijn en zonder verbloeming uit de doeken doen. Zo kom je te weten, mocht je er zelf naar toe gaan, wat je zeker moet of zeker niet moet zien. Voor hen is het de mooiste herinnering aan hun reis en daar kunnen wij elk jaar opnieuw van mee genieten.

Reisfotografie is een niet te onderschatten vorm van fotografie beoefenen. Je komt er meestal maar één keer en je kunt het licht niet kiezen of de tijd dringt ... Allemaal factoren die meespelen. Maar altijd opnieuw slagen Rik en Jeanine er in om iedereen stil te doen zitten en te laten genieten om tenslotte voldaan uit te kijken naar hun volgende bestemming.

In de pauze en achteraf wordt er tussen pot en pint van gedachten gewisseld over het land, de mensen en uiteraard de fotografie. Daar draait het tenslotte bij ons om. We hebben zo een prachtige hobby uitgekozen waar mensen zoals Rik en Jeanine het maximum weten uit te halen. We zagen al zoveel ontelbare prachtige beelden en bestemmingen en kunnen alleen maar hopen dat ze beiden nog jaren mogen en kunnen door gaan.

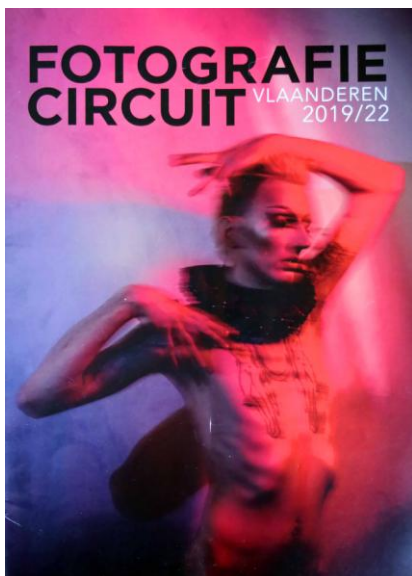
Met een de bovengenoemde goede pint en een dikke knuffel komen we altijd weer voldaan en content thuis.

Koen

Fotografiecircuit Vlaanderen 2019-2022

Het CC Stroming in Sleidinge is één van de locaties die gebruikt worden door het Fotografiecircuit om verschillende fotografen voor te stellen.

Jaarlijks krijgen 11 nieuwe fotografen de kans om hun werk te presenteren aan een ruim publiek in één van de 18 deelnemende Cultuurcentra.

Curator Jan Van Broeckhoven stelt het in zijn voorwoord tot de catalogus als volgt:

“Het Fotografiecircuit biedt de mogelijkheid aan Vlaamse fotografen om met hun werk naar buiten te komen. In de eerste plaats wordt naar kwaliteit en variatie gezocht bij deze fotografen, die nog niet zoveel kansen gekregen hebben. Het Fotografiecircuit Vlaanderen vult een duidelijke leemte. Iedereen die met fotografie is begaan, weet dat de mogelijkheden om te exposeren nog steeds beperkt zijn. Daarom koos het Fotografiecircuit bewust voor de Cultuurcentra als tentoonstellingsplatform. Op elke locatie is er een vast publiek gegroeid, maar wordt ook de “toevallige” bezoeker met het werk van de fotografen geconfronteerd.. Het Fotografiecircuit wil hiermee duidelijk de stap zetten naar het grote publiek en zich niet enkel richten tot de “kenners”. Dat men in zijn opzet slaagt, kan worden afgeleid aan de talrijke

aanvragen van fotografen om tentoon te stellen en aan de positieve reacties van het al dan niet gespecialiseerde publiek.”

Hierna volgt er een overzicht en enige duiding bij de fotografen die in de periode 2019-2020 aan het circuit begonnen zijn.

Anaïs Lesy - Letting go of Holding on.

Anaïs Lesy (°1955) studeerde af in 2018 aan Narafi. Momenteel volgt ze een verdere master opleiding in fotografie.

Ze werkt voornamelijk analoog en zwart-wit, omdat kleur soms een storende factor kan zijn die de essentie van het beeld wegneemt. In deze reeks komt kleur wel terug maar dan op een heel subtiele manier en in dezelfde kleurtonen, zodat het één geheel blijft.

Deze reeks gaat over angst, een thema waarvoor ze reeds lang interesse heeft en het taboe wat erom hangt. De reeks toont voornamelijk portretten van haar ouders, broer en zelfportretten die ze combineert met landschap-en natuurbeelden.

Sharon Anouk Brouns - Fragmenteren

Sharon studeerde in 2010 af aan het LUCA, Campus C-mine in Genk. Ze werd eerder geselecteerd voor het Brussel Street Festival (2017) en De Badhuiscollectie (2019).

Dit is een tentoonstelling van een fotograaf die graag experimenteert met de manier waarop ze de omgeving ziet. Ze maakt analoge foto's van de bijzondere "kleine grote" dingen om ons heen.

Het merendeel is straatfotografie, maar ze fotografeert ook graag collages.

De foto's van Sharon laten een onverwachte schoonheid zien, waarbij het werk vooral over perceptie gaat: de manier waarop we naar de wereld kijken. Een stad leeft en toch zijn er die vergeten en ongeziene plaatsen.

De collagefoto's zijn gemaakt van

tijdschriften. Ze creëert hiermee iets nieuws: een wonderbaarlijke en aantrekkelijke wereld, die tussen fantasie en realiteit lijkt te zweven.

Rita Verduyckt - Borderline Spaces and Places

Walking on the Dark Side of Life

Rita Verduyckt (°1950) studeerde in 2017 af in de richting Fotokunst aan de Stedelijke Academie van Lier. Ze volgde ook een masterclass in Nederland in het kader van Breda Photo 2018. Haar reeks "To live on" was 1 van de 10 geselecteerde reeksen die op het festival geëxposeerd werden. Haar voorkeur gaat uit naar landschapsfotografie, vertrekkende vanuit een gevoelsmatige achtergrond en met een maatschappelijk thema als basis.

Voor deze reeks liet ze zich inspireren door het boek "Borderline Times" van psychiater Dirk De Wachter. Hoewel de Borderline-persoonlijkheidsstoornis een vrij recent ziektebeeld is, geldt ze toch al als de meest gestelde diagnose in de geestelijke gezondheidszorg.

Rita Verduyckt zocht voor deze reeks de donkere kant van het leven op. Ze zwierf

nachten rond op zoek naar metaforische plaatsen en ruimtes die voor haar de kenmerken van Borderline symboliseerden en suggereerden. Hierbij koos ze er bewust voor om geen mensen in beeld te brengen: Borderline patiënten vertonen immers geen bijzondere uiterlijke kenmerken en ze hebben evenveel gezichten als er patiënten zijn.

De donkere en beklemmende landschappen balanceren op de grens tussen zwart-wit en kleur en stralen een zeker Belgisch surrealisme uit. De filmische beeldverhouding trekt de toeschouwer als het ware mee in haar verhaal dat de confrontatie aangaat met het ideaalbeeld van een "gelukkige wereld", die nooit bestond en allicht nooit zal bestaan.

Gerda Postelmans - HLM Marquise

In juni 2019 beëindigde Gerda Postelmans een cursus Fotokunst aan BKO Academie voor Beeldende en Audiovisuele Kunsten te Overijse met een fotoproject rond "Volkstuinjes".

Wat haar boeit in de fotografie is het vastleggen van het ongewone gewone, de schoonheid in het banale.

Ze werkt graag rond één bepaald thema, maar speelt ook met toevallige associaties van foto's (kleur, onderwerp, vorm,...)

De reeks HLM Marquise onstond na een bezoek in april 2017 aan een brocante in het Quartier Mieux-Être, een sociale woonwijk in het noorden van Frankrijk. Tot haar verwondering ontdekte ze op de gevels van de huizen, reuzegrote foto-affiches, gehavend door weer en wind en deels afgescheurd. Uit gesprekken kon ze afleiden dat dit foto-project de bewoners van de buurt afbeeldde en een initiatief was van de stad Marquise.

Amper 6 maanden later was dit sociale project gedoemd om te verdwijnen door de tand des tijds. Een symbool van de vergankelijkheid.

Kim Note - Onderhuids, op het Vel

Het werk van Kim Note ontstaat vanuit een fascinatie voor mensen en wordt voortdurend beïnvloed door ontmoetingen. Hierdoor geïnspireerd kiest ze haar thema's en met een grote verwondering en bewondering. Voor de eigenheid van elk model maakt ze geënceneerde portretten.

Haar portretten waarin specifieke locaties, licht en kleur en attributen bijdragen aan wat verteld wordt, zijn verhalen die ze samen met haar modellen vorm geeft.

Sinds 2017 werkt Kim aan "Onderhuids, op het vel", een fotoreeks over het genderspectrum. Haar uitgangspunt voor deze reeks is dat elk van ons een eigen, heel persoonlijke positie in dit spectrum bekleedt. We zoeken allemaal een manier om ons te

verhouden tot onze eigen beleving, ervaringen en verwachtingen en van de wereld rondom ons. Met deze reeks wil ze absoluut geen mensen in hokjes duwen, maar net de schoonheid van diversiteit benadrukken. Door zo dicht mogelijk bij de eigen ervaringen van de modellen te blijven, poogt Kim een divers en genuanceerd beeld te brengen over genderidentiteit en genderexpressie. Daarom omvat deze reeks studioportretten en ensceneringen. Intiem, ingetogen, expressief en uitbundig tonen de foto's uiteenlopende posities in het spectrum.

Milenko Divjak en Sandra Driljeux - Zoektocht naar Kleur

De geschiedenis van de fotografie is gekenmerkt door de oorspronkelijk beschikbare zwart-wit en monochroom processen, waarbij de fotograaf een obstakel moest overwinnen om de “kleurenwereld” om te zetten naar een treffende zwart-wit wereld op fotopapier. Vrij snel werd een fototaal ontwikkeld waarbij men, met behulp van de technische mogelijkheden van de camera en doka-technieken, de kleurtonen kon verschuiven naar grijswaarden.

We leven vandaag in een tijd waarin het probleem van kleur in de fotografie niet meer speelt. We kunnen de wereld vastleggen zoals we die als fotograaf zien.

Stilletjes beginnen we te vergeten wat de kracht van 150 jaar zwart-witfotografie betekent: miljoenen foto's, een complete visuele zwart-wit bibliotheek in eigen fototaal. Een zwart-wit taal die erin slaagt om kleur uit te drukken.

Hoe zagen de kleuren die model stonden voor deze zwart-wit foto's er uit?

Milenko en Sandra willen in dialoog met elkaar, als fotograaf enerzijds en graficus-schilder anderzijds, elkaars ideeën over beeld vergelijken en tegen elkaar uitspelen.

Hun zoektocht naar een geschikt medium dat beide expressies kan uiten leidde hen als startpunt naar een aantal oude ijzer-, zilver-, koper- en chroomtechnieken als cyanotypie, cuprotypie, gomdruk, caseïnedruk, zoutdruk, albumine, ... om hun monochrome natuur te beheersen en te herontdekken.

In sommige gevallen geeft deze zoektocht een ware terugblik naar het verleden.

Marc Wellens - The End

In juni 2018 kreeg Marc de kans om te fotograferen op de SUMMER DANCE PERFORMANCE van het Conservatorium Antwerpen.

In de maanden nadien ontstond het idee om van één van de drie voorstellingen een fotoreeks te maken.

Strikt genomen kan men stellen dat de beelden slechts een registratie zijn van de artistieke creatie van de choreograaf en zijn dansers. Maar de uitdaging en motivatie waren om de geest van de ongeveer twintig minuten durende voorstelling te vatten in een fotoreeks van vijftien beelden en hieraan een eigen invulling te geven.

De foto's zijn daarom niet geënceneerd maar werden genomen tijdens de voorstelling. In de nabewerking werd er voor gekozen om de beelden om te zetten naar zwart-wit om de kleurverschillen van de podiumbelichting te neutraliseren en het geheel rustiger te maken. Marc is als niet-professioneel fotograaf lid van een fotogroep en de laatste jaren gepassioneerd bezig met dansfotografie.

Geert Matton - Pure Adrenaline

De Pure Adrenaline legde Geert vast gedurende de afgelopen vijf jaar op de hippodromen van België. De energie spat uit de beelden, nochtans staat de tijd compleet stil. Het is een moment-opname, een fractie van een seconde. Een fractie later is het moment weg, de paarden ook.

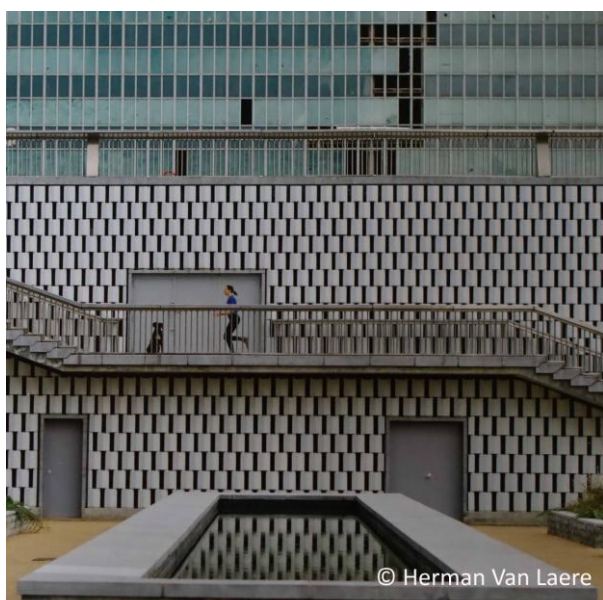
Pure adrenaline is ook wat de fotograaf voelde bij de opnames. De actie bevroren, maar toch lichtjes mee bewegen met de camera, het onderwerp haarscherp vastleggen, maar de achtergrond van een lichte, aangename onscherpte voorzien. In de nabewerking proberen dit nog eens te gaan benadrukken: het zwart-wit duwt de achtergrond nog meer naar achteren en de kleur laat het onderwerp nog meer op het voorplan komen.

Deze reeks beelden van verschillende disciplines in de paardensport werd op verschillende hippodromen tijdens

verschillende races opgenomen. Tijdens events, zoals Waregem Koerse, met 50.000 toeschouwers. Maar ook tijdens gewone races met misschien maar 5 man langs de kant. Met het oog voor de actie, de sport, voor het paard, maar ook voor de mens, de jockey of de driver of de toeschouwer. Vooral aandacht voor het verhaal achter de foto. Dit bracht hem tot bij de fokkers, de veearts, de keuring, zelfs tot in een operatiezaal waar het hart van een sportpaard werd heropgestart.

Men kan nu langs deze verhalen wandelen en er niet zoals de fotograaf, blijven bij stilstaan. Nogmaals op de pauzeknop van de tijd drukken om ze tot u te nemen. Om daarna nooit meer met dezelfde ogen te kijken naar de paardensport.

Herman Van Laere - Stedelijke Verstillings

Voor dit fotoproject gaat Herman op pad in Brussel en Gent en naar plaatsen die hem al dan niet vertrouwd zijn. Bij elk beeld kiest de fotograaf een fragiel evenwicht: de kwetsbare wereld versus het heersend individu. Het woonblok dat opdoemt uit de mist. De asbak, achteloos achtergelaten op een wankel eettafeltje. Het silhouet dat verschijnt in een openstaand raam waar een gordijn naar buiten wappert. Samengevat: de mens en de sporen die hij nalaat in deze wereld vormen de essentiële pijlers in het werk.

Wanneer de mens niet in beeld komt, belicht Herman letterlijk en figuurlijk de humane impact op de stedelijke dynamiek: het minutieus afgereden grasveld, de geverfde richtingaanwijzer in de straat of het steriel aangelegde recreatieplein. Ze vertellen stuk voor stuk hoe wij de omgeving vormen en

aansturen, soms resoluut, soms krampachtig, soms nonchalant.

Wie op verkenning gaat in het werk van de fotograaf, wordt gedwongen erover na te denken en het stilistische element in dynamiek en desolaatheid te zoeken. De uitdaging aangaan loont en verheft stedelijke verstillings tot een kunstvorm op zich.

Dirk Beyens - De Stille Leegte

Kan je de leegte zichtbaar maken? Kan je stilte horen? Deze vragen tracht fotograaf Dirk Beyens met deze fotoreeks te beantwoorden.

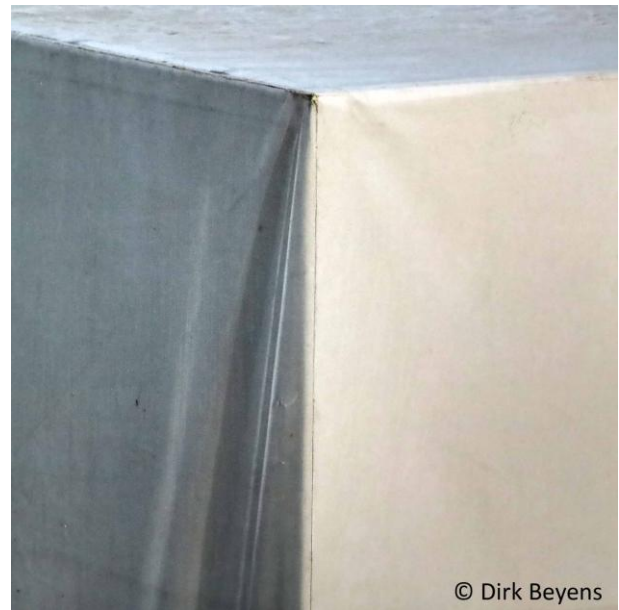
Fotografie is schijven met licht. De lichtinval, het spel van licht en donker, reflecties, transparanties, het ontdekken van vreemde details, schakeringen in kleur, ... trekken zijn aandacht.

Hij is zeker op zoek naar esthetiek en dan vooral op plaatsen waar je het niet verwacht. Maar zijn foto's zijn meer dan mooie schilderijtjes. Hij wil met zijn foto's ontroeren of toch zeker prikkelen.

De stilte wordt visueel vastgelegd. Krachtiger dan woorden. De kunst van het zwijgen. De kunst van het weglaten. Het is alsof hij de wereld met half gesloten ogen bekijkt waardoor deze mooier lijkt. Het allerlelijkste blijft verborgen. Onvolmaaktheden, krassen, schrammen en vlekken vervagen maar blijven als littekens toch steeds aanwezig.

Verder hoeft zijn werk geen boodschap uit te dragen. Zelf vindt hij het niet nodig om de betekenis van zijn foto's te willen doorgronden. Ze zijn wat ze zijn. Zoals spiegels die de leegte reflecteren en stilte oproepen.

"Een werk kan niet gezegd, maar enkel gezien worden" - Gehrard Richter

© Dirk Beyens

Hans Versmissen - Door het Lint

Met deze reeks verenigt Hans Versmissen zijn passies voor de documentaire fotografie en de fiets.

© Hans Versmissen

Zijn studie aan het KASK te Gent beëindigde hij vroegtijdig om zich als assistent-fotograaf verder te bekwamen.

Na een tiental jaar zocht hij terug de schoolbanken op om zich om te scholen tot ingenieur. Hij werkte o.a. voor internationale onderzoeksinstituten als het CERN in Genève. Momenteel werkt Hans als onafhankelijk projectadviseur, een job die hij combineert met zijn persoonlijke fotoprojecten en opdrachten voor de fiets en outdoor-media.

De reeks is een documentair fotoproject waarin Hans de essentie vat van bikepacking. Voor dit project volgde hij randonneurs die voor dag en

dauw vertrekken voor ritten van 400 kilometer en 's middags Orval drinken in plaats van isotone drankjes. Hij spendeert uren op een berg in Andorra om mannen te fotograferen die van Biarritz naar Perpignan racen? Of, dichterbij huis, dames en heren die op zaterdagavond in Virton vertrekken voor een ritje door de nacht richting Oostende.

"Door het Lint" gaat over fietsen als ontspanning en fietsen als ontsnapping, soms om te winnen maar meestal enkel om de ervaring en het glas bier. Het is enerzijds een vlucht uit een gecontroleerde wereld, een verlangen naar vrijheid, avontuur en prestatie. Anderzijds is het een eenvoudige manier om zich goed te voelen, lichaam en geest te trainen en grenzen te verleggen. Bikepacking is even weg zijn, of even terug bij zichzelf zijn...

"Door het Lint" is een ode aan de fiets. Geluk kan je niet kopen maar een fiets komt heel dicht in de buurt.

Freddy

CC Stroming - Ilna Stankova

Tijdens een bezoek aan het Cultuurcentrum stonden we oog in oog met het werk van deze fotografe.

De kaderloze groot-formaat foto's tonen uitsluitend interieurs van voetbalkantines.

Voetbal is iets raars: je hebt er iets mee of je hebt er niets mee. Diegenen die het voelen komen geregeld samen om voor hun lokale club te supporteren. En geen voetbalclub zonder kantine. Elk met een heel eigen interieur.

De reeks vormt een document voor de toekomst, omdat veel van deze bouwsels dreigen te verdwijnen. Het zijn uiteraard niet allemaal Ghelamco-arena's.

De foto's roepen vragen op over identiteit, vergankelijkheid,

participatie en samenhang.

De voetbalkantines zijn een onderdeel van een meerdelige serie over schijnbaar banale dagelijkse taferelen. Een interessante ontdekking die je als fotograaf tot nadenken stemt.

Freddy

Culturele 14-daagse Evergem 2020, (van 20 maart tot 5 april)

Zoals jullie weten nemen we met onze tentoonstelling deel aan de Culturele 14-daagse 2020.

Ik heb een veelvoud aan evenementen, zoals muziek, theater, film, dans en tentoonstellingen allerhande.

We waren dan ook aangenaam verrast om te zien hoe onze tentoonstelling werd aangeondigd op de grote TV schermen in de foyer en cafetaria van de cultuurcentrum.

Ook werden we (net als de projectie van de Diaclub op 29 maart "Rondreizen vanop je stoel"), opgenomen in de brochure die werd samengesteld door de Gemeentelijke Cultuurraad Evergem en uitgegeven door de Dienst Communicatie.

Merci meneer de voorzitter om alles perfect op tijd doorgegeven te hebben!!!

Freddy

Micro - Portfolio

*Herman
Schoups*

LOKAAL: **O.C. De Burggrave**, Grovermansdreef 38, 9940 Kerkbrugge (Evergem)

Bankrek. IBAN : Belfius BE24 0688 9963 7338 BIC: GKCCBEBB

VTB-Diaclub Evergem p/a : Bollewerkstraat 119, 9031 Drongen

Zetel van de club: EINDEKEN 39, 9940 EVERGEM

VOORZITTER Jeanine DEVOS Bollewerkstraat 119 9031 DRONGEN ☎ 09 / 227.19.22
SECRETARIS Raphaël COCQUYT Bouwmeestersstr. 32 9040 SINT-AMANDSBERG ☎ 0475 91 86 99
PENNINGMEEESTER Henri Eggermont Bollewerkstraat 119 9031 DRONGEN ☎ 09 / 227.19.22
COMMISSARISSEN Koenraad Andries Droogte 78 9940 EVERGEM ☎ 09 357 78 59 De Schepper Paul Eindeken 39 9940 EVERGEM ☎ 09 253 54 87

- MRT** - 20 **GEEN CLUBVERGADERING tot en met 10 april !**
 - 27 **Wegens maatregelen Coronavirus**
Zondag 29 Uitgesteld ! "Reizen vanop je stoel" !
APR - 03 **Uitgesteld !**
 Fototentoonstelling Koninklijk Fotoclub Evergem
 - 10 **GEEN CLUBVERGADERING OC Burggrave gesloten**
 - 17 Bespreking digitale beelden
 - 24 Bespreking digitale beelden
MEI - 01 **GEEN CLUBVERGADERING**
 - 08 Bespreking digitale beelden
 - 15 Bespreking digitale beelden
 - 22 W.E. Hemelvaart **GEEN CLUBVERGADERING**
 - 29 Pinksterweekend **GEEN CLUBVERGADERING**
JUN - 05 Bespreking digitale beelden
Zondag 07 Clubuitstap met gids te Gent. Zie clubnieuws !
Niet-leden zijn ook welkom op deze uitstap!
 - 12 **GEEN CLUBVERGADERING OC Burggrave gesloten**
 - 19 **GEEN CLUBVERGADERING OC Burggrave gesloten**
 - 26 Bespreking digitale beelden

Tijdens de vakantiemaanden juli en augustus
is er geen clubvergadering voorzien!

Het bestuur wenst alle leden een goed verlov toe!

- SEPT** - 04 **GEEN CLUBVERGADERING**

CLUBNIEUWS

Wegens maatregelen genomen in verband met het Coronavirus is de projectie tijdens de Culturele 14-daagse van **zondag 29 maart om 16.00 uur**, "Rondreizen vanop je stoel".

UITGESTELD tot nader bericht !

Clubuitstap naar Gent, zondag 7 juni

We vertrekken met de gids om 10.00 uur (uur en plaats samenkomst nog definitief vast te leggen) voor een wandeling van 2 uur in het "Gents" te Gent. Na de wandeling gaan we in het restaurant "Gök 5th", op de vrijdagmarkt gaan eten. Er zal keuze zijn tussen : vol-au-vent of stoverij met frietjes.

Verdere details in verband met : plaats van afspraak, uur en de prijs, zullen later worden medegedeeld.

Landschapsfotografie

Auteur: Kenneth Verburg

Deel 3

Kinderdijk – Canon EOS 5DmkII, 60mm (Canon 24-105mm F/4L IS), 0,6s op f/16, ISO 100

Een ander handig hulpmiddel is **een afstandsbediening**, zodat je geen beweging veroorzaakt bij het met je vinger indrukken van de sluiterknop. Daarnaast kun je daarmee de sluiterknop vaak vastklemmen zodat je geen kramp krijgt bij het minutenlang indrukken als je een foto neemt met een hele lange sluitertijd.

Waait er (harde) wind, probeer dan met je lichaam de camera en het statief af te schermen van de wind, zodat er geen extra beweging ontstaat. Sommige statieven hebben ook een haakje waaraan je gewicht kunt hangen om het statief stabiel te houden.

Een scheve horizon

Een andere veelgemaakte fout is een horizon waarbij het lijkt of het water van de zee links het beeld uit loopt. Tijdens het fotograferen concentreer je je op een specifiek onderwerp en wordt vaak vergeten het hele beeld door te kijken.

Deze fout komt ook relatief vaak voor als je de camera in portretstand houdt, je hoofd is dan gebogen waardoor het lastig te zien is of alles recht staat.

Geen scheve horizon op het Gooimeer – Canon EOS 5DmkII, 24mm (Canon 24-105mm F/4L IS), 1s op f/18, ISO 100

Maak gebruik van een waterpas die je op de 'hotshoe' van je camera kunt plaatsen. Of maak gebruik van de lijnen die je kunt tonen in de Liveview weergave als je camera hierover beschikt.

Sommige nieuwe camera's bieden functies om te tonen of de camera recht wordt gehouden. Heb je deze functies niet, dan kun je ook gebruikmaken van de twee focuspunten die het verst uit elkaar staan horizontaal of verticaal.

Controleer of deze beide op dezelfde lijn in de compositie vallen, dan staat het beeld recht.

Gelukkig is deze fout achteraf ook eenvoudig te herstellen door in een fotobewerkingsapplicatie de horizon weer recht te trekken. Vaak biedt software een aantal hulplijnen aan de hand waarvan je kunt beoordelen of de horizon recht staat. Houd er wel rekening mee dat, afhankelijk van hoe schuin de horizon staat, er een gedeelte van de foto af valt, dit kan net een cruciaal onderdeel zijn.

Onjuiste belichting (gebruik filters)

Bij een landschap is het van belang een goede balans te krijgen tussen de belichting van de lucht en de ondergrond. Vaak zie je een verschil tussen hoe licht de lucht is en hoe donker de ondergrond is, als dit groter is dan de camerasensor kan waarnemen (let op, het menselijk oog kan meer zien dan de camerasensor), kan dit betekenen dat de lucht wordt overbelicht of de ondergrond wordt onderbelicht.

Ondanks de mogelijkheden om foto's met verschillende belichtingen te maken en samen te voegen in nabewerking (HDR) of achteraf een grijsverloopfilter via nabewerking toe te voegen, geven grijsverloopfilters mij toch nog steeds het meest natuurlijke en snelste resultaat. Deze filters gebruik je voornamelijk bij landschapsfotografie en dienen ervoor om het contrastverschil tussen de lichte en donkere delen van de foto zo te verkleinen dat alle lichttonen goed op de camera sensor worden vastgelegd. Dit is met name van belang als je te maken hebt met een groot contrastverschil tijdens zonsopkomst of zonsondergang.

Links zonder en rechts met grijsverloopfilter

Het **grijsverloopfilter**, dat je voor de lens plaatst, begint bovenaan donker en loopt dan langzaam over naar het onderste deel dat volledig doorzichtig is. Vergelijk het met de blauwe strook die op de voorruit van een auto zit.

Het donkere deel zorgt er voor dat er minder licht op dat deel van de sensor kan vallen waardoor het contrastverschil tussen de lichte en donkere delen minder wordt.

Normaal gesproken plaats je het donkere deel over de lucht, met de overloop van donker naar licht op de horizon (over het algemeen op 1/3 of 2/3 van het beeld). Hierdoor valt er minder licht afkomstig van de lucht op de sensor, waardoor het contrastverschil tussen de lucht en de voorgrond minder groot wordt. Hierdoor heb je weer meer kans om in zowel de voorgrond als de lucht een detailrijk beeld te maken.

Wordt vervolgd.

WEGENS MAATREGELEN
in verband met het Coronavirus is de
digiprojectie **UITGESTELD**
tot nader bericht !

2020
DIGIPROJECTIE

CULTURELE 14 DAA GSE

Rondreizen vanop je stoel

(Jaarmarkt Evergem, CWRM Zillebeke, Yellow Stone National Park, Normandië, beren spotten in Finland, de Provence, La Palma, Argentinië, China Light, langsheen de Moezel, monument Valley USA, enz.)

Culturele 14-daagse Evergem

Zondag 29 maart

OM ~~16.00~~ UUR

Zaal v/h café: **De Linden**

Wippelgem Dorp 2, 9940 Wippelgem

TOEGANG GRATIS

Met dank aan onze sponsors:

Computers **DICOMP**
Brugsesteenweg 599 Q
9030 Mariakerke
Tel. 09 236 43 20

Resto & Brasserie **Gök**
Vrijdagmarkt 51
9000 Gent
Tel. 09 311 62 26

BELFIUS Drongen
Oude Abdijstraat 2
9031 Drongen
Tel. 09 373 86 63

V.U. : vtbKultuur Evergem : Peter De Troch Kramershoeck 12, 9940 EVERGEM
Niet op de openbare weg gooien !

OVU nr. 052

Aangesloten bij BreedBeeld

CO 61/1

Pagina 21